

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 19 august 2024

Curtea constituită din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de pârâtul apelant în vederea anulării și revizuirii sentinței civile nr. 1/14.02.2024 pronunțată de către Tribunalul Timișoara, în dosarul nr. 1/14.02.2024, în contradictoriu cu intimații reclamantă

a, având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns avocatul apelantului, în reprezentarea intimaților reclamantă lipsă, constatându-se lipsa apelantului pârât.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că, la data depunerii, pârâtul apelant a depus dosarul de personal al intimatei reclamante, iar la punct de vedere cu privire la cererea de sesizare a ÎCCJ formulată de reclamantă intimați.

Instanța acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulată de reclamantă prin raportare la dispozițiile OUG nr. 62/2024, punând în discuție necesitatea raportării dispozițiilor art. 9 alin.3 din HG 1198/2022 și la dispozițiile alin. 1 lit. h-j și alin. 6² din același text legal, respectiv a se lămuri dacă aceste dispoziții se aplică și personalului civil care își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă, respectiv dacă, raportat la modul de formulare al dispoziției legale, sintagma „numit în prima funcție într-o altă localitate decât cea de domiciliu” și celelalte sintagme vizează și personalul civil din cadrul MAI, sau dacă în privința acestora sunt incidente disp. art. 6² din HG nr. 1198/2022.

Reprezentanta intimaților reclamantă solicită admiterea cererii de sesizare a ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

INSTANȚA

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, retine următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul tribunalului Timișoara sub nr. 1/14.02.2024, reclamantă a solicitat obligarea pârâtului Inspectoratului Județean de Poliție Timișoara la respectarea și aplicarea Hotărârii de Guvern nr.1198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, la plata a câte unei despăgubiri egale cu contravaloarea cheltuielilor de transport sub forma unei sume forfetare, începând cu luna noiembrie 2022 până la rămânerea definitivă a hotărârii, precum și la acordarea contravaloării

transportului sub forma unei sume forfetare lunare, pentru deplasarea zilnică de la domiciliu la locul de muncă și retur, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii, pe viitor, atâta timp cât reclamanții vor respecta condițiile impuse de HG 1198/2022.

Prin sentința civilă nr. [redacted], Tribunalul [redacted] a admis acțiunea și a obligat părătul la respectarea și aplicarea Hotărârii nr. 1168/2022 privind drepturile de transport pe teritoriul național ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, în sensul obligării acestuia la plata pentru fiecare dintre reclamanți a unei despăgubiri egale cu contravaloarea cheltuielilor de transport sub forma unei sume forfetare lunare, cuvenite, începând cu luna noiembrie 2022 și până la data pronunțării hotărârii, actualizate în raport de indicii de inflație la data plății efective, precum și la acordarea către reclamanți a contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare lunare, pentru deplasarea zilnică de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, începând cu data pronunțării hotărârii și până la modificarea stării de fapt sau a dispozițiilor legale în materie.

Pentru a pronunța această soluție, tribunalul a reținut că reclamanta [redacted] își desfășoară activitatea în cadrul pârâtului [redacted] în calitate de personal contractual, conform contractului individual de muncă încheiat și înregistrat sub nr. [redacted], iar prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. [redacted], a fost numită în funcția de referent II la Serviciul resurse umane - Secretariat, documente clasificate și arhivă, poziția [redacted] din statul de organizare al [redacted]. Potrivit contractului de muncă ante-menționat locul efectiv în care își desfășoară activitatea este [redacted] Municipiul [redacted], însă domiciliul îl are în altă localitate, respectiv în Orașul [redacted].

Reclamantul [redacted] își desfășoară activitatea în cadrul pârâtului [redacted] în calitate de personal contractual, conform contractului individual de muncă încheiat și înregistrat sub nr. [redacted], iar prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. [redacted] a fost numit în funcția de muncitor calificat II la Poliția Municipiului Caransebeș - Deservire poziția [redacted] a din statul de organizare al [redacted] Județean Caransebeș - Serviciu. Potrivit contractului de muncă ante-menționat locul efectiv în care își desfășoară activitatea este [redacted] Municipiul [redacted], însă domiciliul îl are în altă localitate, respectiv în Orașul [redacted].

Reclamantul [redacted] își desfășoară activitatea în cadrul pârâtului [redacted] în calitate de personal contractual, conform contractului individual de muncă încheiat și înregistrat sub nr. [redacted], iar prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. [redacted] a fost numit în funcția de muncitor calificat IV la Serviciul Logistic - Administrarea patrimoniului imobiliar și intendență, poziția [redacted] din statul de organizare al [redacted]. Potrivit contractului de muncă ante-menționat, locul efectiv în care își desfășoară activitatea este [redacted] Municipiul [redacted], însă domiciliul îl are în altă localitate, respectiv în comuna [redacted].

Reclamanta [redacted] își desfășoară activitatea în cadrul pârâtului [redacted] în calitate de personal contractual, conform contractului individual de muncă încheiat și înregistrat sub nr. [redacted], iar prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. [redacted] a fost numită în funcția de îngrijitor la Serviciul Logistic - Administrarea patrimoniului imobiliar și intendență, poziția 67 din statul de organizare al [redacted]. Potrivit contractului de muncă ante-menționat, locul efectiv în care își desfășoară activitatea este [redacted] Municipiul [redacted], însă domiciliul îl are în altă localitate, respectiv în Comuna [redacted].

Reclamanta [redacted] își desfășoară activitatea în cadrul pârâtului [redacted] în calitate de personal contractual, conform contractului individual de muncă încheiat și înregistrat sub nr. [redacted] iar prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. [redacted] a fost numită în funcția de referent I la Secția de poliție rurală [redacted] ulterior, prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. [redacted] a fost mutată în interes de serviciu și numită în funcția de referent I la Serviciul de ordine publică - Secretariat, documente clasificate și arhivă, poziția [redacted] 2 din statul de organizare al inspectoratului. Potrivit dispoziției ante-menționate locul efectiv în care își desfășoară activitatea este Municipiul [redacted] însă domiciliul îl are în altă localitate, respectiv în Comuna [redacted]

Tribunalul a redat dispozițiile art. 9 alin. 1, lit. h și alin. 3 din Hotărârea nr. 1198 din 29 septembrie 2022 privind drepturile de transport pe teritoriul național ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională și a reținut că, din analiza dispozițiilor art. 2, lit. h din aceeași hotărâre, prin personal se înțelege și personalul civil (contractual) din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În speță, reclamantii fac parte din categoria personalului civil din cadrul MAI și beneficiază de prevederile Hotărârii nr. 1198/2022 întrucât nu există o interdicție pentru ca personalul contractual să nu beneficieze de suma forfetară aferentă transportului.

Pentru reclamanta [redacted] sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 9 alin. 1, lit. h din Hotărârea nr. 1198/2022 (mutată în interes de serviciu în altă localitate decât cea de domiciliu), iar pentru reclamantii [redacted]

[redacted] sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 9, alin. 3 din Hotărârea nr. 1198/2022 (numiți în prima funcție în altă localitate decât cea de domiciliu), motiv pentru care tribunalul a apreciat că trebuie să li se acorde contravaloarea transportului sub forma unei sume forfetare lunare, pentru deplasarea zilnică de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu.

Refuzul pârâtului [redacted] de a acorda sumele cuvenite pentru transportul de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu întrunește elementele unei răspunderi civile contractuale, astfel că, prin raportare la dispozițiile art. 253 alin. 1 Codul muncii, art. 40 alin. 2, lit. e din Codul muncii și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede că „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale” și că „nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”, pârâtul a fost obligat la plata către reclamantii a drepturilor bănești neacordate potrivit legii.

Totodată, a fost considerat întemeiat și petitul având ca obiect obligarea pârâtei la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare lunare, pentru deplasarea zilnică de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, începând cu data pronunțării hotărârii și până la modificarea stării de fapt sau a dispozițiilor legale în materie.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâtul [redacted], criticând-o ca netemeinică și nelegală, fiind pronunțată cu aplicarea greșită a normelor de drept material, solicitând admiterea căii de atac și, pe fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În dezvoltarea motivelor de apel, pârâtul a susținut, în esență, că instanța de fond în mod eronat a reținut că reclamantii, personal contractual în raport cu instituția pârâtă și ale căror raporturi de muncă au ca temei Codul Muncii, ar beneficia de decontarea cheltuielilor de transport în aceleași condiții cu funcționarii publice cu statut special (polițiștii).

Instanța s-a limitat la a analiza numai art. 9 alin.1 din HG nr. 1198/2022, care folosește o denumire generică de personalul, fără a avea în vedere faptul că OMAI 181/2022, art. 3, explicând modul în care trebuie pusă în aplicare acea hotărâre, face referire la personalul care este numit în primă funcție într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință; or, numirea în funcție într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință nu se poate realiza decât prin act administrativ, specific polițistului, iar nu personalului contractual, acesta din urmă fiind în raporturi de serviciu cu unitățile MAI prin încheierea contractului de muncă – specific codului muncii, nesupunându-se legislației specifice polițiștilor.

Reclamanții sunt personal civil (personal contractual) în cadrul ... iar nu funcționari publici cu statut special (polițiști), conform Codului muncii - Legea nr. 53/2003 desfășurându-și activitatea în temeiul contractului individual de muncă, iar nu raporturi de serviciu, specifice polițiștilor, fiind două categorii diferite de personal.

În acord cu art. 27 din H.G. nr. 1198/2022, la data de 07.12.2022 a intrat în vigoare Ordinul MAI nr. 181/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare la nivelul Ministerului Afacerilor Interne a Hotărârii Guvernului nr. 1.198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională.

Conform Codului muncii, raporturile de muncă ale personalului civil (contractual) sunt susceptibile de modificare prin delegare ori detașare, astfel încât dispozițiile statutare aplicabile nu conțin și reglementarea mutării în interesul serviciului ori numirii în prima funcție, situații (instituții juridice) aplicabile potrivit unor statute profesionale distincte.

Tot în acest sens sunt de altfel și precizările Direcției Generale Financiare din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 4117/2022, comunicate prin adresa Direcției Financiare nr. 209881/07.12.2022, precizări ce se întemeiază pe prevederi din legislația aplicabilă.

Conform art. 42 alin.1 din Codul muncii, locul muncii poate fi modificat unilateral de către angajator prin delegarea sau detașarea salariatului într-un alt loc de muncă decât cel prevăzut în contractul individual de muncă. În concordanță cu aceste prevederi, potrivit art. 16 - (1) din același act normativ, contractul individual de muncă se încheie în baza consimțământului părților. Astfel, în vederea angajării, personalul civil cunoaște locul de muncă la încheierea contractului individual de muncă - art. 17, a/in. 2 C. muncii, iar art. 41 C. muncii dispune: „(1) Contractul individual de muncă poate fi modificat numai prin acordul părților și (2) Cu titlu de excepție, modificarea unilaterală a contractului individual de muncă este posibilă numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod. „

În aceste condiții, spre deosebire de funcționarii publici cu statut special (polițiști), consimțământul personalului civil la încheierea contractului individual de muncă nu poate fi disociat de elementele contractului, ce include inclusiv locul muncii, loc ce nu poate fi modificat decât prin delegare sau detașare.

Or, în cazul polițiștilor, supuși reglementării statutului polițistului - Legea nr. 360/2002 - aceștia sunt numiți în prima funcție după absolvirea instituțiilor de formare specifice ori mutați în interesul serviciului.

Totodată, în cazul mutării la solicitarea polițistului - distinctă de mutarea în interesul serviciului, conform art. 27¹⁹ din Legea nr. 360/2002 -, respectiv la solicitarea ce include acordul / consimțământul exprimat, polițiștii nu beneficiază de acest drept de transport.

Tot în acest sens este de observat faptul că, inclusiv potrivit reglementării anterioare în materia drepturilor de transport (Hotărârea Guvernului nr. 1.292/2003 privind drepturile de transport ale polițiștilor, elevilor și studenților din instituțiile de învățământ pentru formarea polițiștilor), personalul civil de asemenea nu beneficia ori beneficia doar în condiții expres prevăzute de drepturi de transport.

Astfel, potrivit instituțiilor juridice referitoare la raporturile de muncă / de serviciu ale diferitelor categorii de personal, legiuitorul a înțeles să prevadă acest drept raportat la reglementările statutelor specifice aplicabile.

Apelantul a precizat că art. 9 alin.(1) din HG nr.1198/2022 vorbește de dreptul personalului la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare, iar primul articol din OMAI nr.181/2022 (Norme) vorbește tot de personal, nefăcând distincție între polițiști și personal civil, însă trebuie avute în vedere dispozițiile art. 3 alin.1 din Norme, care prevăd că aplicarea art.9 alin.1 lit. h-j din hotărâre vizează personalul care se află, după caz, în urma dintre situațiile enumerate la literele a-g.

Ca urmare a faptului că reclamații sunt personal contractual, acestora le este aplicabil Codul muncii - lege care prevede că locul muncii poate fi modificat unilateral de către angajator prin delegarea sau detașarea salariatului într-un alt loc de muncă decât cel prevăzut în contractul individual de muncă (art.42 alin. 1), nefiind reglementată numirea în prima funcție sau mutarea în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință (situații specifice polițiștilor): ea atare, reclamațiilor le sunt aplicabile prevederile HG nr.1198/2022 și OMAI nr.181/2022 în mod limitativ, acesta beneficiind de dispozițiile art.9, alin. 1 lit. h-j) din Hotărâre doar în situația transferului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau reședință sau detașării într-o altă subunitate/unitate/structură/formațiune/punct de lucru decât cea/cel din care face parte, situat(a) într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință.

Or, raportat la faptul că reclamații nu au făcut dovada că ar fi transferați sau detașați, în condițiile paragrafului anterior, solicitarea acestora nu a fost aprobată, neexistând bază legală în acest sens.

Din perspectiva mențiunilor privitoare la discriminare, s-a arătat în esență că nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, pentru a fi în prezența unei fapte de discriminare întrucât reclamanta practică susține că se află într-o situație discriminatorie, fără a ține cont că aceasta a fost creată prin acte normative cu putere de lege.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Așa cum reiese din cererea de sesizare a ÎCCJ și înscrisurile depuse la dosar, precum și din concluziile orale, reclamații întimați au susținut că dispozițiile art. 9 alin.3 din HG 1198/2022 sunt aplicabile și personalului contractual, fără nicio distincție, reclamații

incadrându-se în noțiunea de personal numit în primă funcție într-o altă localitate decât cea de domiciliu în condițiile în care, așa cum reiese din contractele individuale de muncă, la încheierea contractelor de muncă aveau domiciliul în altă localitate decât cea în care se află locul muncii, iar angajatorul a emis dispoziții de numire în funcțiile de referent II, muncitor calificat, respectiv îngrijitor, iar reclamanta

în noțiunea de personal mutat în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu întrucât ea a desfășurat activitatea în funcția de referent I la secția de poliție rurală iar prin Dispoziția nr. 21969/26.11.2014, a fost mutată în interes de serviciu și numită în funcția de referent I la Serviciul de ordine publică - Secretariat, la

Pe de altă parte, pârâtul apelant a susținut că dispozițiile legale sunt clare și nu impun sesizarea ÎCCJ, reclamațiilor fiindu-le aplicabile prevederile HG nr. 1198/2022 și OMAI nr. 181/2022 în mod limitativ, în privința acestora nefiind reglementată numirea în prima funcție sau mutarea în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință (situații specifice polițiștilor), aceștia beneficiind de dispozițiile art. 9 alin.1 lit. h-j din HG doar în situația transferului într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau

reședință sau detașării într-o altă subunitate/unitate/structură/formațiune/punct de lucru decât cea din care face parte, situat într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință.

III. Analiza admisibilității sesizării

Prin raportare la dispozițiile OUG 22/2024 coroborat cu art. 519 din Codul de procedură civilă, Curtea apreciază că acțiunea de față se încadrează în categoria proceselor prevăzute la art. 1 din OUG nr. 22/2024, iar asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel că se impune sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

IV. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

ART. 9 din HG 1198/2022

(1) Personalul are dreptul la utilizarea gratuită a mijloacelor de transport din înzestrarea instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională, cu încadrarea în drepturile de rulaj sau, după caz, de combustibil stabilite prin normative proprii, la decontarea cheltuielilor de transport sau la acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare, în următoarele situații:

.....
h) la deplasarea zilnică de la domiciliu sau reședință la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu sau reședință, în limita a 70 km, pentru personalul militar și polițiștii mutați în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință;

i) la deplasarea săptămânală de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, pe o distanță cuprinsă între 71 și 300 km, pentru personalul militar și polițiștii mutați în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu și care locuiesc împreună cu membrii de familie în localitatea pentru care solicită acordarea contravalorii transportului;

j) la deplasarea bilunară de la domiciliu la locul de muncă și de la locul de muncă la domiciliu, pe o distanță mai mare de 301 km, pentru personalul militar și polițiștii mutați în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu și care locuiesc împreună cu membrii de familie în localitatea pentru care solicită acordarea contravalorii transportului.

(3) De drepturile prevăzute la alin. (1) lit. h) - j) beneficiază, în aceleași condiții, și personalul numit în prima funcție/transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință.

.....
(6^2) Prevederile alin. (1) lit. h) - j), alin. (5) și ale alin. (6^1) se aplică, în aceleași condiții, personalului civil transferat într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori reședință, precum și personalului civil detașat să îndeplinească funcții într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau reședință.

Alte dispoziții relevante:

ART. 9 din HG 1198/2022 :

(4) De drepturile prevăzute la alin. (1) lit. h) - j) beneficiază, în aceleași condiții, și personalul detașat și/sau împuternicit să îndeplinească funcții într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință, personalul încadrat în structurile teritoriale ale unor unități care au sediul în altă localitate, precum și personalul pus la dispoziție.

(5) Prevederile alin. (1) lit. h) nu se aplică personalului militar și polițiștilor care:

a) beneficiază, ei sau soții/soțiile acestora, de compensație lunară pentru chirie, locuință de serviciu, de intervenție ori din fondul locativ de stat cu plata subvenționată a chiriei sau cazare în unități de cazare aparținând instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională;

b) dețin, ei sau soții/soțiile acestora, locuință proprietate personală în localitatea în care au fost mutați în interes de serviciu, numiți în prima funcție, transferați, chemați/rechemați în activitate, detașați și/sau împuterniciți ori puși la dispoziție;

c) au domiciliul sau reședința în localitatea unde se află locul de muncă;

d) la data mutării în interes de serviciu, numirii în prima funcție, transferării, chemării/rechemării în activitate, detașării și/sau împuternicirii ori punerii la dispoziție au stabilite domiciliul sau reședința în localitatea în care au locul de muncă, iar ulterior își stabilesc domiciliul ori reședința în altă localitate;

e) au înstrăinat, cu intenția vădită de a beneficia de acordarea contravalorii transportului sub forma unei sume forfetare, o locuință proprietate personală ori a soților/soțiilor acestora, în localitatea în care își desfășoară activitatea, după data mutării în interes de serviciu, numirii în prima funcție, transferării, chemării/rechemării în activitate, detașării și/sau împuternicirii ori punerii la dispoziție, cu excepția celor care au deținut locuințe proprietate personală, iar ulterior, în baza unor titluri executorii sau prin partaj convențional judiciar, au pierdut beneficiul folosinței acestor locuințe.

ART. 3 alin. 1 din Ordinul nr. 181/2022 din 29 noiembrie 2022

Aplicarea art. 9 alin. (1) lit. h) - j) din hotărâre vizează personalul Ministerului Afacerilor Interne care se află, după caz, în una dintre următoarele situații:

a) este numit în prima funcție într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;

b) este mutat în interes de serviciu într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;

c) este detașat să îndeplinească funcții într-o/într-un alt(ă) unitate/subunitate/structură/formațiune/punct de lucru decât cea/cel din care face parte, situat(ă) într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință, ori este împuternicit să îndeplinească funcții într-o/într-un alt(ă) unitate/subunitate/structură/formațiune/punct de lucru decât cea/cel din care face parte, situat(ă) într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;

d) este încadrat în structurile teritoriale ale unor unități care au sediul în altă localitate;

e) este transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;

f) este detașat în afara instituțiilor de apărare, ordine publică și securitate națională într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință;

g) este pus la dispoziție, potrivit legii, într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință.

V. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 9 alin.1 lit.h-j și alin.3-6 din HG nr. 1198/2022, instanța apreciază că în ceea ce privește personalul contractual, aplicabilitatea art. 9 alin.1 lit.h-j trebuie raportată la dispozițiile alin. 6 ale aceluiași text legal, impunând ca situație premisă regăsirea în vreuna dintre situațiile reglementate în cuprinsul acestuia.

În același timp, Curtea apreciază că noțiunile de „numire în prima funcție într-o altă localitate decât cea de domiciliu sau de reședință”, „mutat în interes de serviciu într-o altă

localitate decât cea de domiciliu sau de reședință. „chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință „ nu sunt aplicabile personalului contractual din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, ei funcționarilor publici din respectivele instituții, fiind vorba de noțiuni specifice funcției publice. (Potrivit art. 371 alin. 1 din Codul administrativ, adoptat prin OUG nr. 57/2019, „ *Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică* ”, spre deosebire de personalul contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, care este încadrat, iar nu „numit”, pe o funcție de execuție, conform art. 12 din HG nr. 1336/2022; totodată, potrivit art. 21 alin. 11 și art. 27¹⁹ din Legea nr. 360/2002, doar polițiștii sunt numiți în prima funcție sau mutați în interesul serviciului, în vreme ce personalul contractual nu este numit, ci supus acordului părților rezultat din contractul de muncă, și nici mutat în interesul serviciului, ci, în conformitate cu dispozițiile Codului Muncii, detașat sau delegat.)

În raport de considerentele expuse anterior, apreciind că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, instanța va admite cererea formulată de reclamant și în baza OUG nr. 62/2024 coroborat cu art. 519, 520 alin.1 C.p.e., va dispune sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă dispozițiile art. 9 alin.1 lit.h-j din Hotărârea de Guvern nr. 1198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, coroborate cu cele ale art. 9 alin. 3 din HG nr. 1198/2022, precum și cu Ordinul nr. 1818/2022, sunt aplicabile/vizează și personalul civil din cadrul MAI, respectiv dacă personalul civil care își desfășoară activitatea în cadrul MAI în baza unui contract individual de muncă, având domiciliul în altă localitate la momentul angajării, se încadrează în noțiunea de personal „numit în prima funcție/transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință, „ mutat în interes de serviciu, sau respectivele dispoziții vizează doar personalul militar și polițiștii, iar în privința personalului civil (contractual) din cadrul MAI sunt incidente disp. art. 6² din H.G. 1198/2022, respectiv dispozițiile art. 9 alin.1 lit. h-j din Hotărârea de Guvern nr. Nr. 1198/2022 din 29 septembrie 2022 sunt aplicabile în privința acestora exclusiv prin raportare la art. 6²...”

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin.2 C.p.e., instanța va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept;

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unei chestiuni de drept.

În baza OUG 22/2024 coroborat cu art. 519 din Codul de procedură civilă, art. 519 C.p.e. coroborat cu disp. OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv:

Dacă dispozițiile art. 9 alin.1 lit.h-j din Hotărârea de Guvern nr. Nr. 1198/2022 privind drepturile de transport, pe teritoriul național, ale personalului din instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, coroborate cu cele ale art. 9 alin.3 din HG nr. 1198/2022, precum și cu Ordinul nr. 1818/2022, sunt aplicabile/vizează și personalul civil din cadrul MAI, respectiv dacă personalul civil care își desfășoară activitatea în cadrul MAI în baza unui contract individual de muncă, având domiciliul în altă localitate la momentul angajării, se încadrează în noțiunea de personal „numit în prima

funcție/transferat/chemat/rechemat în activitate într-o altă localitate decât cea de domiciliu ori de reședință, .. mutat în interes de serviciu, sau respectivele dispoziții vizează doar personalul militar și polițistii, iar în privința personalului civil (contractual) din cadrul MAI sunt incidente disp. art. 6² din H.G. 1198/2022, respectiv dispozițiile art. 9 alin.1 lit. h-j din Hotărârea de Guvern nr. Nr. 1198/2022 din 29 septembrie 2022 sunt aplicabile în privința acestora exclusiv prin raportare la art. 6².

În baza art. 520 alin.2 C.p.c., suspendă judecata apelului declarat de apelantul- pârât împotriva sentinței civile nr. pronunțate de Tribunalul Caraș-Severin până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi. 19.08.2024.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red

Tehnored.

5 ex. -1 ex. la dosar, 1 ex. la ÎCCJ, 2 ex. pentru părți și 1 ex. la grefier șef secție

